

trtni uši še do sedaj ni. Tudi jaz bom imel v jeseni nekaj štrtin ključic in korenikov od omenjene sorte na razpolago.

Iz Sesterž. (Nevolja)*) Opravnik ali agent Jereb je, kakor je večim znano, bil skoraj preveč prodaval rezalnice za slamo, pobiral pa je menda denarje v svoj žep, kajti tovarna zdaj tiste v novič tirja. Na hvalo gospodov, dekana Hajšek-a in župnikov Korošec-a in Lenart-a, ki so jo v „Slov Gospodarju“ javili, vsedel sem se mu tudi jaz na dobro namazane limanice. Za Jereb-a se sedaj ne vé, kar nas je pa ujel pa trpimo. Pa tudi lastnik tovarne v Stockeravi ni veliko boljši — Meni je za prejeti denar podpisal potrdilo, dne 18. junija in pri c. kr. sodnji je pa dne 24. junija tožbo predložil po svojem zastopniku Dr. Hillerju, ali je tako postopanje pošteno?**) Vsaki, ki je od teh ljudi kaj kupil trpi gotovo tudi nekaj škode, svarim tedaj vsakega, naj se takih sladkarjev in prilizunov varuje in jih hitro, če kateri pride, od hiše odpravi. Če ne gre drugače, pa palico v roke! Kar stroj zadevlje, je dober, samo ljudje, ki jih prodajajo, niso, da jim človek zaupa. To se bo pa najbolj pokazalo pred c. kr. okrožno sodnijo v Celju, pred katero pride cela stvar kmalu.

Iz Bučkovec pri Malinedelji. (Nepriličnosti in pošta) Vsakdo ve, ter mi bo tudi pripoznal, da imajo občinski odbori in župani, za izpeljavo imenitno nalogo in dolžnost, zastopati svoje občane in njih koristi. Zavoljo tega bi pa tudi občanje morali na te častne občinske sedeže voliti le same take, katerim je v istini mar kaj za občane koristiti, a ne samo za lastni žep in želodec. Tudi naša občina ima že nekaj let sem župana, toda ta bi bil za vsak drugi posel boljši, kakor za županovanje. Nima popolno nikakoršnega redú, ne v pisarnici ne v občini, za ceste in druge javne potove. Krčmarji slobodno točijo črez uro v noč, slobodno prodajajo „šnops“, ko se v cerkvi daruje sveta maša; slobodno imajo plese, ne da bi se postavne pristojbine poravnale in vendar se nobenemu nikdar nič ne izgodi, ker naš „rihtar“ nič ne vidi, ali pa vse lepo zagrne. Ni še tega dolgo, kar se je vršila sodnijska preiskava proti enemu oštirjašu naše občine, ker je jemal od fantov zrnje in druge reči, katere so taisti, kakor pravijo ljudje, svojim starišem doma pokradli. Posledek tega je bil, da so bili omenjeni fanti vsi z zaporom kaznovani, a oštirjašu, če bi mu tudi ne bilo na škodo, se dozda ni ničesar zgodilo. Občanje, pri prihodnji volitvi, pokažimo, da smo možje, da neredov v naši občini nečemo. Iz

volimo si take ljudi, o katerih smo prepričani, da so zaslužni, ter da kaj razumijo, a na taiste, katere nam drugi silijo, poveznimo koš. Govori se, da namenimo dobiti novo redno pošto, za katero je nek naš „purgar“ prosil. Z veseljem je ravno ne pozdravljamo, ker nam ne bo veliko koristila, Sicer pa dvomimo, da bi omenjena osoba dobila to reč v roke, za katero mu majnka prvič zmožnosti in drugič zanesljivosti. Bučkovski.

Iz Celja. Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdrževanje dekliške šole šolskih sester so darovali, oziroma letnino odrajtali p. n. č. g.: Premn. g. knez in škof 20 fl., volilo po t. g. A. Žuža 199 fl. 63 kr., Franciska žl. Aulinger 100 fl., župnija „Prihova“ za sv. leto po č. g. Modicu 14 fl. 74 kr., Marčink-a conto Vreškotovega volila in Šuta Ropert, župa. v Zavrču 10 fl., Kovačeva hiša na Zg. Hudinji, 7 fl., Kmecl Fr., hišn. pos. v Celji, Korošec Neža, Stiplovšek Val. župnik v Ločah, Žolgar Miha prof. na gimn. v Celji, po 5 fl., Črnko Jožef, duh. oskrbnik v Lembahu 3 fl., Gmeiner Karol, žup. v Širji, Kresnik Jož. v Teharju, Levičnik, pos. na Bregu, Majer Franc na Polulah, Muha Jožef, kaplan pri sv. Rup. n. L., Stožički Alojzija, Šijanec Alojzij, kaplan pri Novi cerkvi, Westermajer Marija, gospá v Celju, Vošnjak Lovro, žup. v Št. Jurju, Vrečer Apolonija v Vojnuku, po 2 fl. Bog plati vsem!

Iz Ormožke okolice. (Hudo obiskovanje božje.) Zadnjega majnika je ona huda burja vničila vse zimske pridelke v Ormožkej fari, razun Pavlovec, Huma in deloma Pušeneč in Frankovske srenje; gorice naše fare so takrat celo nepoškodovane ostale. Sv. Vid, že od nekdanj nevaren godovnjak, nam bo tudi letos nepozabljiv. Blizo 9. ure večer je huda burja prihrula in točo prinesla, pa le v mali primeri od dne 31. maja; rekel bi, da skoro po oni poti kot takrat, izvzemši nekoliko polja. Vničila pa je od zadnje ostalo, česar niso pokosili in tudi Pučensko ves bolje, nego prej; po vsej svoji poti pa je vmes koruzo, edino upanje do zdaj, tako v zemljo zabila, da so drugi den prišli okopači, pa se tužni brez dela vrnili domu. Poleg tega pa je v naši bližini še obiskala Lešnički in Litmerčki vrh, sicer med dežem, a burja je več vničila v goricah in sadunosnikih. Ni le polje, temuž tudi travniki so hudo trpeli in ubogi seljak tožuje, ne vedoč, kaj še bo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Minister za uk in bo-gočastje prireja nekaj sprememb pri pravoslovnih naukih na vseučiliščih. Pravijo, da je ta-cih res potreba, no potreba pa je tudi slov. dijakom prilike, učiti se potrebnih reči tudi slovenski a nič se ne sliši, da misli minister

*) Ta dopis podamo našim bralcem v svarilo a iz-rečemo, da denarja ne more izgubiti, kdor ga je opravniku proti potrdilo izročil, dokler je le-ta še bil pri oni tovarni v službi. Škodo mora le tovarna trpeti. Ured.

**) Izgodilo se je to bilo gotovo že prej, kakor je g. tovarnar denar dobil v roke in bode torej gotovo tožbo odmaknil. Ured.

v tem na kako premembo. — Sedaj je že določeno, kedaj da obiše cesarjevič Rudolf štajarsko deželo. V Gradec pride menda dne 19. okt., v Maribor pa dne 23. Ces. namestnik, baron Kübeck je bil te dni na Dunaju, da se določi gledé tega potrebno. — Parnika sta sedaj že v Muri pri Gradcu, toda vožnje še nista pričela, pač škoda denarja za tako igračo! — Pouk v slov. jeziku se je na c. kr. gimnaziji v Celovcu nekam na novo vredil. Začne se s prvim razredom in podaja se učencem v 3 razdelkih. Dослед je začenjal v drugem razredu in podajal se je v 4 oddelkih. Mi ne vidimo v tej vredbi nič kaj vzboljšanja. — Nadvojvoda Oton zapusti Celovec ter se preseli v Dun. Novomesto. — Brzovlakov na koroški železnici iz Maribora v Celovec ni več letos, vendar pa se pripravlja sedaj prošnja do ravnateljstva južne železnice za nje. Težko, da jo le to usliši, ker se lani niso izplačali. — V torek, dne 19. julija se je nemški cesar pripeljal v Inomost. Starček se je na palico opéral, ko je stopal iz vlaka do voza, na katerem se je peljal v gostilno. Ljudje so ga spoštljivo vzprejeli, sedaj je že v Gostinjskih toplicah. — V Metliki na Kranjskem imajo razstavo goveje živine. — Na Kranjskem se sliši več glasov, naj se napravi škofijska zavarovalnica za cerkve in sploh cerkvena poslopja. Misel zasluži resen prevdarek. — Za poslanca v dež. zboru Postojnskega okraja priporoča se g. A. Kraigher, trgovec v Postojini. — Za Erjavčev spomenik in ustanovo je doslej že nabranih 2618 gld. 48 kr. C. kr. kmetijska družba za Primorje hoče vzboljšati govejo živino po onih krajih ter nakupi v ta namen nekaj bikov Belarskega plemena na Koroškem. Velik zbor družbe sv. Cirila in Metoda se je dne 19. julija v Trstu vršil in je bil pravi narodni shod. Prof. Einspieler je postal prvi častni od te družbe. — V Sarajevu so te dni 5 judov obsodili na več let težke ječe, ker so bili državo, vojaštvo in ljudstvo ogoljufali v vsem skupaj za več milijonov. — Zagreb ima novega župana, vlada ga je kar sama imenovala, je pa tak vladni svetovalec, g. Sieber. — List „Hrvatska“ je obsojena na 2000 gld. izgube v kavciji, ker je bila v dveh dopisih razkrila, kake da so v Bišnju in Ogulinu bile zadnje volitve. Ta obsodba je huda. — Ogerska vlada že trobi v svet, da bode prihodnje leto za nekaj milijonov več prihodkov pa manj stroškov. Prvo ji še človek verjame, a drugo, manj stroškov — teh pa bode že težko.

Vunanje države. Bolgarska deputacija je bila te dni v Ebenthalu pri Koburškem princu, izvoljenem knezu Bolgarskem. Le-ta pravi, da vzprejme izvolitev, toda v Trnovu ne pojde, dokler še ne potrdijo vlade izvolitve. Iz tega bode pa težko kaj. Turčiji je izvolitev ljuba, nič pa ni Rusiji; da si nima zoper princa ugo-

vora, ugovarja pa tem bolje zoper sobranje, ki ga je volilo. Ostale vlade pa so odgovorile Turčiji blizo tako, kakor bi opirale kožuh, pa se bale ga zmočiti. — Sobranje je že razšlo, princ Ferdinand pa pojde v Petrograd, da potrka pri caru, kake volje da bi kaj bil. — Katkov, odločen Slovan, je v Moskvi vzhodel, veljal je pri sedanjem caru veliko in je ves čas delal na to, da se združite Rusija in Francija. — Bismark si išče naslednika za trgovinsko ministerstvo. Možu je le-to breme postalo pretežko. Brž ko ne bode ga dobil v plem. Bötticherju. — Belgijska zbornica je pustila svoje ministerstvo gledé nove vojaške postave na cedilu. Koj prvi paragraf, ki določuje splošno vojaško dolžnost, je z veliko večino zavrгла, z njim pa je cela postava padla pod klop. — Angliji je izpodletela pogodba s Turčijo gledé Egipta, ter je sultan ni maral podpisati. Vsled tega ostane ondi vse po starem. No Anglija ni na izgubi, samo da je treba v tej reči priti do necega konca. — Poskusna mobilizacija, to je poskus, kako in v katerem času bi se mogli vojaki zbrati, ko bi jim tako povelje prišlo, izvrši se jeseni v južni Franciji ter je zbornica dovolila potrebni denar. Bismarku to ne bode po volji. — Sv. Oče so poslali msg. Persico na Irsko, naj poizve, kaj in kako se godi Ircem. Anglijska vlada bi namreč rada, da bi sv. Oče spravili Irsko ljudstvo z vlado. To pa storé sv. Oče le takrat, ako spoznajo na tenko tamošnje razmere. — Kako da se godi italijanski vojski ob Rrdečem morju, nam je le malo znano, kajti Italijanom ni verovati. Sedaj se hvali njih general, Saletta, da so se z njim spoprijaznili ondašnji narodi. Ako je to resnica, držal se ne bi dolgo zoper nje Abisinski kralj in bi torej hoče, noče sklenil mir z Italijani. — Na Grških otokih je bil te dni hud potres, tudi v Mali Aziji so ga imeli.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Njegovi župljani vedo sto in to lepih in jako zanimivih zgodob iz njegovega življenja povedati. Naj nekatere tukaj posnememo.

Ubogi so bili njegovi prijatelji in trumo kruljevih, bolenih in siromakov, ki so okoli in okoli obsedali njegovo stanovanje, je rad imenoval svojo „familijo“. On je vsem pomagal, vse je podpiral in tolažil; če je pa kdo po nemarnem življenju prišel do siromaške palice, tistemu je Peyramale ojstro zapridigal, a zavrigel tudi tacega človeka ni. Temu je dal v denarju, drugemu je pomagal z dobrim svetom, lačnemu je dal kruha, golemu oblačila; kjer je bilo pomoči treba, tam je Peyramale pomagal.